

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ

Ασφάλεια και Εγγυήσεις!

Η ασφάλεια και οι εγγυήσεις είναι ένα από τα πιο σημαντικά κεφάλαια των διαπραγματεύσεων για μια περιεκτική λύση στο Κυπριακό. Επιπλέον, το κεφάλαιο αυτό είναι πολύ σημαντικό στα σημεία που θα συμφωνήσουν οι δύο πλευρές, από την άποψη της ανεξαρτησίας της Κύπρου και του ελεύθερου μέλλοντος του κυπριακού λαού. Καταρχήν θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι το Κόμμα Ενωμένης Κύπρου είναι αντίθετο με τη συνέχιση του συστήματος εγγυήσεων έτσι όπως έχει σήμερα και μετά τη λύση του προβλήματος. Με τη λύση που θα βρεθεί, θα πρέπει να δοθεί τέλος στο σύστημα εγγυήσεων και η Κύπρος θα πρέπει να ανεξαρτητοποιηθεί πλήρως με την απόσυρση όλων των ξένων στρατών και βάσεων. Ο βασικός λόγος των συμφωνιών ασφαλείας και εγγυήσεων, οι οποίες ήταν αποτέλεσμα επιβολής των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, δεν ήταν η ανεξαρτησία της Κύπρου, αλλά το να κρατηθεί κάτω από τον έλεγχο του καπιταλισμού και να μην προσεγγίσει τις σοσιαλιστικές δυνάμεις.

Του **ΑΜΠΝΤΟΥΛΛΑΧ ΚΟΡΚΜΑΖΧΑΝ***

Η Αγγλία, η Ελλάδα και η Τουρκία, αντί να προστατεύσουν την εδαφική ακεραιότητα και την ανεξαρτησία της Κύπρου, υποχρέωσαν τον κυπριακό λαό να ζήσει ένα παρελθόν γεμάτο αίμα και πόνο. Και οι τρεις αυτές χώρες, μέλη του ΝΑΤΟ, έθεσαν την πατρίδα υπό τον έλεγχο των νατιο-

κών στρατευμάτων, διαμελίζοντάς την. Σήμερα αυτές οι τρεις χώρες που φέρουν ευθύνη για το διαμελισμό της πατρίδας μας, παρά να ζητούν τη συνέχιση των εγγυήσεων, θα ήταν ορθότερο να ζητήσουν συγγνώμη από τους Κύπριους, να επιδείξουν σεβασμό στις διεκδικήσεις του λαού μας και των λαών της περιοχής για μια ελεύθερη και ανεξάρτητη ζωή και να αποχωρήσουν.

Μετά το πραξικόπημα της ελληνικής φασιστικής χούντας στις 15 Ιουλίου 1974, η Τουρκία έχοντας ως «δικαιολογητικό» τα καθήκοντα εγγύησης, επενέβη στρατιωτικά στο νησί δίδοντας για να επιβάλει τη συνταγματική τάξη, αλλά αντί να αποχωρήσει μαζί με τα άλλα δύο κράτη μετά, ενίσχυσε τη διχοτόμηση. Η Τουρκία μετά τη στρατιωτική επέμβαση της 20ης Ιουλίου 1974 μετέτρεψε το βόρειο τμήμα της Κύπρου σε ένα μεγάλο στρατόπεδο και ουσιαστικά παραβίασε τις συνθήκες ασφαλείας και εγγυήσεων. Η διεθνής κοινή γνώμη, η Αγγλία και η Ελλάδα έγιναν συμμέτοχοι σε αυτό αφού δεν αντιτάχθηκαν.

Συνεπώς, οι εγγυήτριες χώρες της Κυπριακής Δημοκρατίας, οι οποίες δεν μπόρεσαν να προστατεύσουν την εδαφική ακεραιότητα και την ανεξαρτησία της πατρίδας μας και οι οποίες έγιναν ο αρχιτέκτονας του κυπριακού προβλήματος, δεν μπορούν να είναι εγγυήτριες της Ενωμένης Ομο-

σπονδιακής Κύπρου. Εξάλλου μια ομοσπονδιακή Κύπρος μέλος της Ε.Ε δεν έχει καμιά ανάγκη από εγγυήσεις. Το κάλεσμά μας προς τους δύο γηγέτες, αλλά και προς ολόκληρο τον κυπριακό λαό, είναι ότι δεν χρειάζομαστε την προστασία και την ηγεμονία κανενός κράτους και πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για μια συμφωνία που θα καθιστά τον κυπριακό λαό πραγματικό αφέντη στην πατρίδα του. Η εγγύηση για τη λύση, η εδα-

φική ακεραιότητα και η ανεξαρτησία της Κύπρου θα διασφαλιστούν μόνο υπό τη διοίκηση του κυπριακού λαού. Δεν επιθυμούμε νέες τραγωδίες για την πατρίδα και το λαό μας. Πρέπει εμείς οι Τουρκοκύπριοι και οι Ελληνοκύπριοι να συνεχίσουμε αποφασιστικά τον αγώνα μας για μια λύση στην οποία θα ζούμε μαζί και η οποία θα καταργεί τη διχοτόμηση.

*Οργανωτικός Γραμματέας του Κόμματος Ενωμένη Κύπρος

Ενότητα, αγάπη κι όχι διχόνοια

Παρά το γεγονός ότι η περίοδος των Χριστουγέννων έχει εμπορευματοποιηθεί, με κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα την υπερκατανάλωση, εντούτοις, η ομηασία τους για την ορθοδοξία παραμένει μία. Η γέννηση του Χριστού, που ήρθε στη γη και μαρτύρησε κυριολεκτικά, τράβηξε το δικό του Σταυρό, στο δικό του Γολγοθά, στέλλοντας και τα ανάλογα μηνύματα.

Του **ΠΑΝΙΚΟΥ ΧΑΜΠΑ***

Μέσα σε αυτό το πνεύμα, οι πιστοί μετέβησαν στην εκκλησία στις 25 Δεκεμβρίου. Τις μέρες αυτές είναι διάχυτη η διάθεση για αγάπη, συμπάρσταση, αλληλεγγύη. Να βοηθήσουμε το συνάνθρωπό μας που έχει ανάγκη.

Είναι η μέρα όπου όλοι οι άνθρωποι ανεξαρτήτως χρώματος και φυλής βαδίζουν μαζί, κανείς δεν ξεχωρίζει. Ακόμη και οι Μωαμεθανοί συμπατριώτες μας Τουρκοκύπριοι σεβονται αυτή την ημέρα. Παλαιότερα, πριν οι ξένες Δυνάμεις σπεύρουν το διχασμό και το διαχωρισμό γιορτάζαμε μαζί στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι.

Πλήρωμα και στήριγμα της εκκλησίας είναι οι απλοί άνθρωποι. Και όταν λέω στήριγμα, κυριολεκτώ. Οικονομικά, και ψυχικά και σώματι.

Αυτό γινόταν διαχρονικά μιας και η εκκλησία μας είναι ο αρχαιότερος θεσμός στην Ιστορία της Κύπρου. Όλος αυτός ο πλούτος, η περιουσία σε γη, σε κτίρια οφείλεται στην αγνότητα, στην αθάνα πίστη και προσφορά του λαού.

Η εκκλησία λοιπόν δεν ανήκει σε κανένα. Ανήκει σε όλους μας. Δεν ανήκει σε κανένα κόμμα, σε καμιά πολιτική παράταξη.

Όταν προσφέρουν οι πιστοί, συνεισφέρουν για να στηριχθεί ο θεσμός της εκκλησίας, για να μπορούν να ασκούν ελεύθερα τα θρησκευτικά τους δικαιώματα και όχι να χρησιμοποιούνται οι οικονομικοί πόροι για την εξυπηρέτηση οποιωνδήποτε κομματικών ή πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Όπως ο λόγος του Θεού και το Ευαγγέλιο δεν ξεχωρίζει τους ανθρώπους ανάλογα με την Εθνικότητα, το χρώμα, το φύλο, την ιδεολογικοπολιτική τους ταυτότητα, έτσι και η Εκκλησία της Κύπρου δεν θα πρέπει να διαχωρίζει το πλήρωμα της σε Δεξιούς, Αριστερούς, Κεντρώους.

Υπενθυμίζω εδώ το λόγο του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερώνυμου, του Αρχιεπισκόπου Βορείου Ηπείρου Αναστάσιου Γιαουλλάτου και τόσων άλλων Ιεραρχών που θέτουν πάνω

από μικρότερες και Κομματικές σκοπιμότητες, τον κάθε από άνθρωπο.

Ο Εθνάρχης Μακάριος ταξίδεψε μέχρι την Αφρική για να κηρύξει το Χριστιανισμό, βαφτίζοντας χιλιάδες Αφρικανούς, στέλλοντας και το μήνυμά της πολυπολιτισμικότητας. Δυστυχώς, ο χριστουγεννιάτικος λόγος του Αρχιεπισκόπου σε αυτά τα Χριστούγεννα στην Κύπρο, θα μείνει στην Ιστορία σαν το πιο διχαστικό μήνυμα.

Ηταν πράγματι πρωτόγνωρο να διαβάζεται μήνυμα του Αρχιεπισκόπου, την ημέρα των Χριστουγέννων σε όλο τον εκκλησιαστικό πληθωρα, κατηγορώντας ουσιαστικά την κυβέρνηση και κυρίως τον Πρόεδρο και γενικά την πολιτική του.

Να ταυτίζεται το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου με καθαρά Ακροδεξιά στοιχεία.

Ηταν άστοχο, εκτός τόπου και χρόνου και κυρίως βρήκε κομματισμού. Ουδείς θέλει να φιμώσει το λόγο του Αρχιεπισκόπου, ουδείς όμως θα ήθελε ταυτόχρονα να εκπέμπει ο προκαθήμενος της εκκλησίας λόγο διχαστικό.

Ακόμη και οι Θεολόγοι που διάβασαν το μήνυμα, το διάβασαν με τέτοιο γρήγορο ρυθμό για να το περάσουν στα γρήγορα, γιατί αντιλαμβάνονταν και οι ίδιοι, ότι αυτό το μήνυμα δεν ήταν καθόλου μέσα στο πνεύμα των Χριστουγέννων.

Δεν ήταν χριστιανικός λόγος, εξού και αρκετοί πιστοί αποχώρησαν. Εξέπεμπε εκθρόνιση, αντιπαλότητα και μισαλλοδοξία.

Το μήνυμα ταυτίστηκε με ακρότητες. Δυστυχώς, το ποίμνιο που πήγε να λάβει το λόγο του Θεού, του Χριστού, που πήγε να κοινωνήσει, ακούγοντας αυτό το διχαστικό μήνυμα, οκανθαλίστηκαν κυριολεκτικά οι ψυχές τους. Εφυγαν προβληματισμένοι και ανήσυχου.

Οι πιο πάνω αναφορές μου, γράφονται πάντοτε καλοπροαίρετα, με απόλυτο σεβασμό στο Αξίωμα του Αρχιεπισκόπου και στο θεσμό της Εκκλησίας.

Όπως εμείς, οι πολιτικοί, έχουμε υποχρέωση να συμβάλουμε σημαντικά στο να σταματήσει ο διασυρμός της πολιτικής και να κρατισουμε ψηλά το ήθος και τις αξίες του πολιτικού, έτσι και οι Ιεράρχες και δη ο Αρχιεπίσκοπος έχουν καθήκον να είναι προσοφάρδες και να καθοδηγούν το πλήρωμα της εκκλησίας με λόγο αγάπης, καταπόνησης και αλληλεπικοινωνίας.

Οι πολίτες θα αγαπίσουν και θα αγαλιάσουν περισσό-

τερο τον Αρχιεπίσκοπο και γενικά του Ιεράρχες της εκκλησίας, όταν θα εκπέμπεται ενότητα, όταν το "αγαπάτε αλλήλους" θα γίνεται στην πράξη πρώτα από τους ίδιους. Όταν το "επί γης Ειρήνην" θα μετουσιώνεται καθημερινώς μέσα από τη δράση της εκκλησίας.

Όταν θα αφεθεί ο διχασμός και πρυτανεύσει η αγάπη και η ιούτιμη αντίκριση για όλο το πλήρωμα. Θα πρέπει επιτέλους να μάθουμε από τα λάθη του παρελθόντος, της λαβωμένης μας ιστορίας.

Εμείς οι 200.000 πρόσφυγες, που ζούμε μια ανάσα από τα κατεχόμενα χωριά μας, έχουμε ανάγκη και αναμένουμε από όλα τα μέλη της Ιεράς Συνόδου να συμπαρίστανται στην πολιτική μας ηγεσία συμβάλλοντας στην Ενότητα και όχι στο διχασμό.

*Βουλευτής